

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

Bp. 396 / 27.08.2026

Biroul permanent al Senatului

L. 508 / 2.09.2026

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ*, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români*, inițiată de domnul senator POT Gheorghe Vela (**Bp. 396/2026**).

I. Principalele reglementări

Prezenta inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul instituirii unui regim permanent al cărții simple de identitate ca document oficial de identificare și ca dovadă a domiciliului pe teritoriul României, fără suport electronic de stocare, fără CIP și fără funcționalități de identificare electronică.

II. Observații

1. Regimul juridic al eliberării actelor de identitate este reglementat, în principiu, de prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Modificarea legislativă care avea să confere cetățenilor posibilitatea de a opta doar între CEI (cartea electronică de identitate) și CIS (cartea de identitate simplă) a fost instituită prin *Legea nr.162/2020*¹, fiind o măsură care face parte dintr-un amplu proces de actualizare a documentelor de identitate și care reprezintă o politică publică aliniată practicii europene, prin care statele își modernizează periodic actele de identitate pentru a răspunde standardelor internaționale de securitate și nevoilor cetățenilor.

Subliniem faptul că trecerea la noile documente de identitate (cartea electronică de identitate și cartea de identitate simplă) nu are un caracter arbitrar, ci reprezintă o etapă firească în procesul de modernizare a acestora, aliniată standardelor și exigențelor europene.

După aproximativ 30 de ani de utilizare a modelului 1997, este necesar ca documentele de identitate să fie adaptate evoluțiilor tehnologice și cerințelor de securitate. Modernizarea acestora reprezintă un proces normal de actualizare administrativă, menit să asigure protecția identității cetățeanului și compatibilitatea cu standardele europene.

Politica de actualizare a modelelor de acte de identitate are ca scop protejarea intereselor cetățenilor, prin asigurarea unui nivel ridicat de securitate a documentelor și prin prevenirea utilizării frauduloase a datelor personale, nefiind, așadar, o simplă opțiune administrativă.

Evidențiem faptul că, potrivit dispozițiilor art.16 alin. (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2005*, cetățenii români pot opta pentru eliberarea unei cărți electronice de identitate (CEI) sau a unei cărți de identitate simple (CIS), care nu are suport de stocare electronic (cip).

¹ pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții privind evidența persoanelor și actele de identitate ale cetățenilor români.

Astfel, extinderea cărții electronice de identitate la nivel național a fost inițiată la data de 20.03.2025, iar emiterea CIS a fost inițiată începând cu data de 20.05.2025, fiind un document alternativ pentru cetățenii care, din diferite motive, nu doresc să intre în posesia unei CEI.

În context, menționăm că *Regulamentul (UE) 2025/1208 al Consiliului din 12 iunie 2025 privind consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație* nu interzice existența unor documente de identitate fără cip, ci stabilește exclusiv faptul că, până la data de 03.08.2031, toate documentele utilizate pentru exercitarea dreptului la liberă circulație în cadrul Uniunii Europene trebuie să respecte standardele europene de securitate, inclusiv existența unui suport electronic de stocare ce conține date biometrice, fără a institui, însă, interdicții sau cerințe privind emiterea documentelor de identitate fără cip pentru uz intern.

Totodată, precizăm și faptul că documentul în discuție (CIS) nu e echivalent cu vechiul model de carte de identitate, emisă începând cu anul 1997, ci reprezintă un document modern, cu elemente de securitate superioare, adaptat cerințelor actuale de protecție a identității, fără suport de stocare electronic (cip).

Subliniem că nu există nicio dispoziție legală care să prevadă încetarea emiterii CIS ulterior datei de 31.08.2031. Dimpotrivă, astfel cum rezultă din dispozițiile legale invocate anterior, legiuitorul a instituit CIS ca alternativă la CEI, având în vedere situația cetățenilor care, din motive de conștiință, religioase sau de altă natură, nu optează pentru documente de identitate ce conțin suport electronic de stocare.

Prin urmare, nu se impune o intervenție legislativă suplimentară în domeniul supus atenției, întrucât opțiunea pentru CIS e deja reglementată², fără ca emiterea acesteia să fie condiționată de un termen limită.

2. Referitor la intenția de prelungire a posibilității cetățenilor români de a putea solicita eliberarea cărților de identitate simple, apreciem că propunerea legislativă poate fi afectată de vicii de

² A se vedea, cu titlu de exemplu, dispozițiile art. 12 alin. (3), art. 16 alin. (2) și (3), art. 17 alin. (2), art 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr 97/2005, cu modificările și completările ulterioare.

neconstituționalitate din perspectiva art. 148 din *Legea fundamentală* referitor la integrarea în Uniunea Europeană.

Potrivit art. 5 alin. (1) din *Regulamentului UE nr. 2019/115*, „Cărțile de identitate care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 3 încetează să fie valabile la data expirării lor sau în termen de 3 august 2031, oricare dintre aceste date survine mai întâi.”. Totodată, potrivit art.5 alin. (2) din cadrul aceluiași act legislativ al Uniunii Europene, „Prin derogare de la alineatul (1): (a) cărțile de identitate care nu îndeplinesc standardele minime de securitate stabilite în partea 2 a documentului OACI 9303 sau care nu includ un MRZ funcțional, astfel cum se definește la alineatul (3), își încetează valabilitatea la expirarea lor sau în termen de 3 august 2026, oricare dintre acestea survine mai întâi; (b) cărțile de identitate ale persoanelor în vârstă de 70 de ani și peste la 2 august 2021, care îndeplinesc standardele minime de securitate stabilite în partea 2 din documentul OACI 9303 și care au un MRZ funcțional, astfel cum este definită la alineatul (3), își încetează valabilitatea la expirarea lor.”.

De asemenea, potrivit art. 3 alin. (5) din *Regulament*, „Cărțile de identitate includ un suport de stocare de înaltă securitate, care conține o imagine facială a titularului cărții și două amprente digitale, în modele digitale interoperabile. Pentru colectarea elementelor biometrice de identificare, statele membre aplică specificațiile tehnice stabilite prin *Decizia de punere în aplicare C(2018)7767 a Comisiei*”.

Din cuprinsul prevederilor anterior citate ale actului legislativ al Uniunii Europene, rezultă că existența cărților de identitate simple va înceta cel târziu la data de 3 august 2031.

Pe de altă parte, potrivit art. 16 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, „Cartea de identitate se eliberează: a) cu valabilitate de 4 ani, pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani; b) cu valabilitate de 7 ani, pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 18 și 25 de ani; c) cu valabilitate de 10 ani, după împlinirea vârstei de 25 de ani; d) cu valabilitate nelimitată, după împlinirea vârstei de 55 de ani.”, iar potrivit art. 16 alin. (11) din același act normativ, „Începând cu data eliberării primei cărți electronice de identitate la nivel național, cartea de identitate se eliberează cu valabilitatea prevăzută de dispozițiile alin. (1), dar nu mai mult de data de 3 august 2031.”.

Astfel, rezultă că pentru cărțile de identitate eliberate în baza art. 16 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, valabilitatea acestora nu poate depăși data de 3 august 2031. Pe de altă parte, potrivit art. 16 alin. (2) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, „Începând cu data realizării condițiilor tehnice pentru eliberarea cărții electronice de identitate, cartea de identitate simplă și cartea electronică de identitate se eliberează: a) cu valabilitate de 2 ani, pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 0 - 2 ani; b) cu valabilitate de 4 ani, pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 2 și 14 ani; c) cu valabilitate de 5 ani, pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani; d) cu valabilitate de 10 ani, după împlinirea vârstei de 18 ani; e) cu valabilitate nelimitată, după împlinirea vârstei de 70 de ani.”.

Totodată, potrivit art. 16 alin. (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului 97/2005*, „De la data realizării condițiilor tehnice pentru eliberarea cărții electronice de identitate, cetățenii români pot opta pentru eliberarea: a) unei cărți electronice de identitate; b) unei cărți de identitate simple.”. Drept urmare, din ansamblul prevederilor anterior amintite, legislația națională nu interzice în mod expres eliberarea cărților de identitate simple ulterior datei de 3 august 2031. Însă, legislația națională trebuie interpretată și aplicată astfel încât aceasta să fie în concordanță cu actele legislative ale Uniunii Europene care au caracter obligatoriu.

Din perspectiva art. 148 alin. (2) din *Constituție*, Regulamentul Uniunii Europene, fiind o reglementare cu caracter obligatoriu, va avea prioritate în raport cu dispozițiile contrare din dreptul intern. Astfel, potrivit art. 3 alin. (2) din *Tratatul privind Uniunea Europeană*, „Uniunea oferă cetățenilor săi un spațiu de libertate, securitate și justiție, fără frontiere interne, în interiorul căruia este asigurată libera circulație a persoanelor, în corelare cu măsuri adecvate privind controlul la frontierele externe, dreptul de azil, imigrarea, precum și prevenirea criminalității și combaterea acestui fenomen.”.

Se impune a se preciza, astfel, că libera circulație a persoanelor reprezintă una dintre libertățile fundamentale instituite de legislația primară a Uniunii Europene. Totodată, art. 21 alin. (1) din *Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene*, „Orice cetățean al Uniunii are dreptul de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, sub rezerva limitărilor și condițiilor prevăzute de tratate și de dispozițiile

adoptate în vederea aplicării acestora.”, iar, potrivit alin. (2) „În cazul în care o acțiune a Uniunii se dovedește necesară pentru atingerea acestui obiectiv și în care tratatele nu au prevăzut puteri de acțiune în acest sens, Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pot adopta dispoziții menite să faciliteze exercitarea drepturilor menționate la alineatul (1)”.

Din perspectiva Uniunii Europene și, mai ales, din perspectiva jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, prioritatea de aplicare a dreptului Uniunii Europene, atât originar, cât și derivat, se justifică pe baza obiectivului implicit, negociat împreună cu statele membre și consfințit în tratatele constitutive, anume acela al unificării sistemelor normative naționale prin crearea unei ordini juridice europene. Potrivit raționamentului Curții din *Cauza Costa c. ENEL*, „dispozițiile legale interne, indiferent de modul în care ar fi adoptate sau formulate, nu ar putea avea prioritate față de regulile juridice care rezultă din Tratat, un izvor independent de drept, datorită naturii speciale și originale a ultimelor, altfel dreptul comunitar ar fi privat de caracterul său de sistem juridic al unei comunități și însuși fundamentul juridic al Comunității ar fi pus la îndoială”.

Totodată, din perspectiva statelor membre, prioritatea de aplicare a dreptului Uniunii Europene este acceptată nu în virtutea jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, ci în baza prevederilor constituționale proprii, atunci când ele există, cum este și cazul României.

În plus, apreciem că justificările din cuprinsul *Expunerii de motive* cu privire la „marja de apreciere suficientă pentru a păstra sau introduce documente de identitate utilizabile exclusiv pe plan intern” sunt eronate. Potrivit articolului 5 alin. (1) din *Regulamentul 2025/1208*, „Cărțile de identitate care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 3³ își încetează valabilitatea la data expirării sau la 3 august 2031, luându-se în considerare data care survine mai întâi.”

Cu privire la standardul de securitate minim pe care aceste înscrisuri trebuie să le îndeplinească, alin. 3 alin. (5) din *Regulamentul 2025/1208* prevede că acestea „includ un suport de stocare cu un grad înalt de securitate, care conține date biometrice, și anume o imagine

³ Care prevede standarde de securitate/model/specificații pentru cărțile de identitate.

facială a titularului cărții și două amprente digitale, în formate digitale interoperabile.”.

Referitor la marja de apreciere la care face trimitere inițiatorul pe care o au statele membre în materie, art. 3 alin. (8) din Regulament prevede că *„În cazul în care acest lucru este necesar și proporțional cu obiectivul urmărit, statele membre pot introduce detalii și observații destinate uzului național, după cum poate fi prevăzut în dreptul intern. Această introducere nu trebuie să diminueze eficacitatea standardelor minime de securitate și compatibilitatea transfrontalieră a cărților de identitate”*, iar alin. (11) stipulează faptul că *„În cazul în care statele membre adaugă elemente suplimentare de securitate pentru cărțile de identitate, această adăugare nu trebuie să diminueze compatibilitatea transfrontalieră a unor astfel de cărți de identitate și eficiența standardelor minime de securitate.”*. În concluzie, soluțiile inițiatorului, precum și justificările acestuia din cuprinsul *Expunerii de motive* sunt vădit contrare dreptului pozitiv de la nivelul Uniunii Europene.

Drept urmare, propunerea legislativă este contrară normelor stabilite de actele legislative ale Uniunii Europene care au caracter obligatoriu, creându-se, astfel, premisele nașterii unui viciu de neconstituționalitate în raport cu art. 148 din *Constituție*.

3. Referitor la prevederile art. 13 alin. (3)¹) din propunerea legislativă, potrivit căreia *„După data de 31 august 2031, cartea simplă de identitate se eliberează la cererea persoanei îndreptățite, exclusiv ca document oficial de identificare și de dovedire a domiciliului pe teritoriul României, în raporturile cu autoritățile și instituțiile publice, precum și în raporturile juridice pentru care legea prevede prezentarea unui act de identitate”*, apreciem că soluția legislativă propusă este redundantă, întrucât funcția cărții simple de identitate este deja reglementată prin dispozițiile art. 13 alin. (1) coroborate cu cele ale art. 12 alin. (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*.

Astfel, atât CEI, cât și CIS conferă, într-o mare măsură, drepturi egale cetățenilor români, iar, pe plan intern, aceste două documente de identitate au valoare juridică similară, CIS fiind un act de identitate cu putere juridică similară unei CEI, care face dovada identității, a cetățeniei române și, după caz, a domiciliului sau a reședinței din România.

Ambele documente pot fi prezentate de către titulari în relația cu alte instituții și autorități publice ori cu entități private de pe teritoriul României, care au obligația de a le recunoaște și accepta, diferența dintre cele două constând în valența de document de călătorie asociată doar CEI.

Precizăm că modelul, conținutul, dimensiunile și elementele de siguranță ale CIS sunt stabilite și reglementate, având în vedere că aceasta este deja pusă în circulație, sens în care nu se justifică precizarea de la art.17 alin. (3⁴) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005* (Art.I pct. 3 din propunerea legislativă supusă analizei).

Sub acest aspect, supunem atenției prevederile art. 17 alin. (1)-(3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, prin care este stabilit conținutul cărții de identitate simple, precum și Anexa nr. 6 la *Hotărârea Guvernului nr. 295/2021 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, precum și pentru stabilirea formei și conținutului actelor de identitate, ale dovezii de reședință și ale cărții de imobil, cu modificările și completările ulterioare*.

De asemenea, menționăm că funcția de document de călătorie al actelor de identitate este conferită de îndeplinirea exigențelor și standardelor pe care le impune legislația europeană în materia exercitării dreptului la liberă circulație, potrivit cărora doar documentele de identitate care conțin un suport de stocare a datelor biometrice constituie documente de călătorie. Rezultă, *per a contrario*, că documentele de identitate care nu conțin acest suport electronic, cum e cazul CIS, nu constituie documente de călătorie, fiind o consecință directă a armonizării dreptului intern cu legislația europeană.

Considerăm important de amintit că *Regulamentul (UE) 2025/1208⁴* menține în integralitate dispozițiile referitoare la cărțile de identitate care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 3, acestea încetându-și valabilitatea la data expirării sau la data de 03.08.2031, luându-se în considerare data care survine mai întâi.

⁴ privind consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație (2025/1208) (Text cu relevanță pentru SEE)

În concordanță cu argumentele invocate atât de legiuitorul european, cât și de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, considerăm că această măsură este justificată, întrucât obiectivele sunt de interes general, și anume combaterea realizării de cărți de identitate false și a furtului de identitate, precum și interoperabilitatea sistemelor de verificare.

Astfel, având în vedere că CIS reprezintă alternativa pentru CEI și nu deține suport de stocare a datelor biometrice, precizăm faptul că aceasta nu întrunește condițiile impuse de către regulamentul anterior citat și, pe cale de consecință, nu constituie document de călătorie, atât în spațiul Uniunii Europene, cât și în orice stat terț care recunoaște cărțile de identitate ca documente de călătorie.

Față de argumentele expuse anterior, apreciem că nu se justifică menținerea soluției legislative propuse la art. 13 alin. (3²) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005* (Art. I pct.1 din propunerea legislativă supusă analizei), potrivit căreia „*Cartea simplă de identitate nu constituie document de călătorie în statele membre ale Uniunii Europene sau în alte state și nu permite utilizarea funcționalităților de identificare electronică prin CIP, autentificare digitală integrată ori semnătură electronică asociată documentului, fără a aduce atingere posibilității titularului de a accesa servicii publice ori private prin alte mijloace de identificare prevăzute de lege*”.

Totodată, fluxul operațional și informatic aferent emiterii CIS este deja conceput și integrat în arhitectura sistemelor existente.

În context, precizăm și faptul că, potrivit *Ordonanței Guvernului nr. 69/2002 privind unele măsuri pentru operaționalizarea sistemului informatic de emitere și punere în circulație a documentelor electronice de identitate, cu modificările și completările ulterioare*, producerea CEI și CIS se efectuează, centralizat, de către Imprimeria Națională, iar personalizarea acestora se realizează în Centrul Național Unic de Personalizare a Pașapoartelor Electronice (C.N.U.P.P.E.), organizat în cadrul Direcției Generale de Pașapoarte din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

În ceea ce privește costurile, contravaloarea eliberării unei CIS este în prezent de 40 de lei, sumă care se achită direct în contul C.N. Imprimeria Națională.

În concluzie, evidențiem faptul că emiterea CIS și ulterior datei de 03.08.2031 este deja reglementată prin cadrul normativ în vigoare, context în care nu este necesară o intervenție legislativă suplimentară de natura celei în discuție.

4. Cu privire la art. I pct. 1 care vizează art. 13¹ alin. (1) din cuprinsul propunerii legislative, subliniem faptul că termenul utilizat în cuprinsul *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005* este cel de „*carte de identitate simplă*”, iar nu cel de „*carte simplă de identitate*”, precum se menționează în cuprinsul normei preconizate. Potrivit art. 37 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, „*În limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni.*” Astfel, pentru respectarea normelor relative la unitatea terminologică, apreciem că s-ar fi impus formularea normelor preconizate în sensul indicat anterior. Precizarea este aplicabilă pentru toate formulările din cuprinsul propunerii legislative care utilizează sintagma de „*carte simplă de identitate*”.

5. Referitor la pct. 1, art. 13¹ alin. (3²) și (3³), precizăm că, potrivit art.12 alin. (3) din *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, „*În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin act de identitate se înțelege cartea de identitate, cartea de identitate simplă, cartea electronică de identitate, cartea de identitate provizorie și buletinul de identitate, aflate în termen de valabilitate*”, iar, potrivit art. 13 alin. (1) din același act normativ, „*Actul de identitate face dovada identității, a cetățeniei române și, după caz, a domiciliului sau a reședinței din România*”.

Astfel, pentru evitarea apariției unei soluții legislative neclare, prin neconcordanțe între instituții similare sau identice, apreciem că trimiterile la regimul juridic al cărții de identitate simple ar fi trebuit corelate cu dispozițiile deja existente. O astfel de soluție precum cea analizată poate determina neconstituționalitatea textului în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) din *Constituție*⁵.

⁵ A se vedea, spre exemplu, *Decizia Curții Constituționale României nr. 224/2017*, prin care instanța de contencios constituțional a declarat neconstituțională o reglementare din *Codul penal* ca urmare a necorelării prevederilor art. 335 alin. (1) din *Codul penal* și art.6 pct.6 teza a doua din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice*.

6. Cu privire la pct. 1, art. 13¹ alin. (3³), apreciem că reglementarea este superfluă, întrucât dispozițiile din actele legislative ale Uniunii Europene cu forță juridică obligatorie se aplică direct, independent de existența sau nu a unei trimiteri la acestea în cadrul normativ intern. Drept urmare, norma preconizată este susceptibilă să fie lipsită de valoare normativă concretă. Totodată, analizând dispozițiile propuse prin demersul legislativ, apreciem că acestea nu pot fi coroborate cu prevederile din dreptul Uniunii Europene, intrând în directă contradicție cu acestea.

7. Cu privire la pct. 2 art. 16 alin. (2¹), considerăm că soluția preconizată este în contradicție cu reglementarea existentă în dreptul Uniunii Europene. Potrivit art. 5 alin. (1) din *Regulamentul nr.2025/1208*, „Cărțile de identitate care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 3 își încetează valabilitatea la data expirării lor sau la 3 august 2031, luându-se în considerare data care survine mai întâi.” Aceeași prevedere există și în cuprinsul art. 5 alin. (1) din *Regulamentul nr. 2019/1157*⁶.

Referitor la trimiterea la durata de valabilitate a cărții de identitate simple din cuprinsul tezei a doua a pct. 2, art. 16 alin. (2¹), acest element rezultă din coroborarea dispozițiilor art. 16 alin. (1), (1¹), (2) și (2²), astfel încât nu există necesitatea de inserare a textului preconizat. De altfel, o asemenea reglementare naște premisele existenței unui paralelism legislativ, care este interzis în mod expres de rigorile specifice tehnicii legislative.

8. Referitor la pct. 3 - art. 17 alin. (3¹) - (3⁵), potrivit art. 48 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, „Forma și conținutul actelor de identitate, ale dovezii de reședință și ale cărții de imobil se stabilesc prin hotărâre a Guvernului⁷”. Astfel, norma preconizată se află în contradicție cu art. 48 din *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, întrucât stabilește reguli distincte referitoare la modalitatea de

⁶ privind consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație (Text cu relevanță pentru SEE)

⁷ A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 295/2021 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, precum și pentru stabilirea formei și conținutului actelor de identitate, ale dovezii de reședință și ale cărții de imobil.

stabilire a formei și a conținutului actului de identitate simplu. Drept urmare, apreciem că norma propusă creează incertitudine juridică, putând afecta securitatea raporturilor juridice.

9. Referitor la pct. 4, art. 17 alin. (1), subliniem faptul că, potrivit art. 2 alin. (4) din *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, „Activitatea de evidență a cetățenilor români, precum și cea privind eliberarea actelor de identitate ale cetățenilor români se realizează în mod unitar și sunt coordonate de D.E.P.A.B.D., la nivel central, și de către serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, la nivel județean.”. Reglementarea preconizată reia conținutul textului de lege citat anterior, instituind, astfel, două norme care au același obiect de reglementare.

10. Aspectele prevăzute de pct. 3 - art. 17 alin. (3²) se circumscriu elementelor de formă și fond ale cărții de identitate simple, iar acestea ar putea fi stabilite prin intermediul unei hotărâri de Guvern, potrivit art. 48 din *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005*. Astfel, apreciem că norma preconizată nu se justifică, conținutul normativ al acesteia putând fi preluat în mod corespunzător de prevederile actului administrativ normativ menționat de temeiul primar.

11. În privința pct. 4, art. 17³ alin. (2) și (3), apreciem că norma preconizată se află în contradicție cu prevederile art. 14 alin. (4) lit. b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, potrivit căroră „Cetățenii români aflați în străinătate pot solicita: ... b) la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor, eliberarea unei cărți de identitate, inclusiv pe bază de procură specială autentificată la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, sau, de la data realizării condițiilor tehnice necesare, eliberarea unei cărți electronice de identitate ori a unei cărți de identitate simple.”. Potrivit normelor art. 61 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000*, „Prevederile modificate sau care completează actul normativ trebuie să se integreze armonios în actul supus modificării ori completării...”.

Totodată, soluția preconizată este de natură să creeze premisele afectării securității raporturilor juridice, întrucât introduce o prevedere care se află în contradicție cu normele în vigoare ale *Ordonanței de*

urgență a Guvernului nr. 97/2005. Astfel, nu este clară intenția de reglementare, nefiind armonizat cadrul legislativ existent cu normele preconizate.

12. Referitor la pct. 4, art. 17³ alin. (4), apreciem că norma nu se îmbină în mod armonios cu dispozițiile prevăzute la art. 41 și 41¹ din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005* în ceea ce privește regulile specifice suportării costurilor pentru eliberarea cărții de identitate.

Totodată, potrivit art. 21¹ din *Ordonanța Guvernului nr. 84/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor*, sumele încasate din activitățile de eliberare a documentelor constituie venituri proprii ale serviciilor publice comunitare. Astfel, norma preconizată ar fi trebuit formulată în raport cu dispozițiile anterior menționate din *Ordonanța Guvernului nr. 84/2001*.

În plus, norma preconizată nu se coroborează nici cu art. 23 din *Ordonanța Guvernului nr. 84/2001*, potrivit căruia „*Materialele necesare producerii cărților de identitate, cărților de identitate provizorii, precum și elementele de particularizare aplicabile prin ștanțare pe cartea de identitate provizorie se achiziționează, în condițiile legii, de către Ministerul Afacerilor Interne, prin Direcția generală, și se distribuie gratuit serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor, până la data emiterii de către fiecare dintre acestea a actelor de identitate produse în condițiile art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 69/2002 privind unele măsuri pentru operaționalizarea sistemului informatic de emitere și punere în circulație a documentelor electronice de identitate, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*”.

13. Apreciem că norma de la pct. 4, art. 17³ alin. (5) nu se justifică, întrucât aceeași prevedere se regăsește în cuprinsul art. I pct. 3 din cuprinsul prezentului demers legislativ. O astfel de reglementare creează paralelism legislativ, interzis în mod expres de normele de tehnică legislativă prevăzute de *Legea nr. 24/2000*.

14. Cu privire la alin. (1) al art. II, sintagma "*Guvernul aprobă*" ar fi trebuit înlocuită cu formularea "*Guvernul adoptă*", având în vedere dispozițiile art. 108 alin. (1) din Constituție și cele ale art. 37 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ*.

În ceea ce privește dispozițiile art. II alin. (3) și (4), apreciem că acestea nu se justifică, întrucât normele preconizate sunt susceptibile să intre în conflict cu termenele de valabilitate prevăzute de art. 16 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005* și în art. 5 alin. (1) din *Regulamentele Uniunii Europene nr. 2019/1157*, respectiv *nr. 2025/1208*, creând, astfel, premisele existenței unui cadru legislativ echivoc.

15. Precizăm că, potrivit art. 59 alin. (1) din *Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, „Modificarea unui act normativ constă în schimbarea expresă a textului unora sau mai multor articole ori alineate ale acestuia și în redarea lor într-o nouă formulare”, iar, potrivit art. 60 alin. (1) din același act normativ, „completarea actului normativ constă în introducerea unor dispoziții noi, cuprinzând soluții legislative și ipoteze suplimentare, exprimate în texte care se adaugă elementelor structurale existente, prin utilizarea unei formule de exprimare, cum ar fi: „După articolul ... se introduce un nou articol,, cu următorul cuprins:”. Astfel, semnalăm faptul că propunerea legislativă nu are în vedere și modificarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, ci doar completarea acesteia. Astfel, considerăm că nu este justificată menținerea referințelor la modificarea acestui act normativ în cuprinsul propunerii legislative.

16. În cuprinsul inițiativei legislative, există mai multe formulări care sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate. Lipsa acestor elemente poate atrage, în anumite circumstanțe, neconstituționalitatea textului de lege din perspectiva art. 1 alin. (5) din *Constituție*. Detaliind cele trei cerințe de calitate care rezultă din cuprinsul art. 1 alin. (5) din *Constituție*, Curtea Constituțională a statuat⁸ faptul că „cerința de

⁸ A se vedea în acest sens *Decizia Curții Constituționale nr. 183/2014 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 41/1994 privind*

claritate a legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de precizie se referă la exercitarea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea legii privește scopul și consecințele care le antrenează.” Menționăm, cu titlu exemplificativ, mai multe sintagme din cuprinsul propunerii legislative care reclamă probleme din perspectiva cerințelor care rezultă din cuprinsul art. 1 alin. (5) din *Constituție*:

- Sintagma „*prin alte mijloace de identificare prevăzute de lege*” din cuprinsul art. I pct. 1, art. 13 alin. (3²), fără a identifica actul/actele normative care prevede/prevăd metodele specifice avute în vedere de norma preconizată;

- Sintagma „*celorlalte dispoziții ale dreptului Uniunii Europene incidente în materia securității documentelor de identitate*” din cuprinsul art. I pct. 1, art. 13 alin. (3³), întrucât nu este clar care sunt actele juridice de drept derivat ale Uniunii Europene avute în vedere;

- Sintagma „*tehnici speciale*” din cuprinsul art. 1 pct. 3, art. 17 alin. (3¹), fără a se putea determina conținutul noțiunii anterior amintite;

- Termenul „CIP” din cuprinsul art. I pct. 1, art. 13 alin. (3²), și pct.3, art. 17 alin. (3¹), întrucât nu se explică înțelesul abrevierii utilizate, iar legislația aplicabilă în materie nu oferă o definiție/explicație pentru acesta. În acest sens, atragem atenția asupra dispozițiilor art. 36 alin. (1)⁹ și ale art.37 alin. (3)¹⁰ din *Legea nr. 24/2000*.

17. Potrivit art. 38 din *Legea nr. 24/2000*, textul articolelor trebuie să aibă un caracter dispozitiv. De asemenea, de regulă, verbele se utilizează la timpul prezent, forma afirmativă, pentru a se accentua caracterul imperativ al dispoziției. Această prevedere nu este respectată pe deplin în cuprinsul propunerii legislative. Cu titlu exemplificativ, amintim sintagmele „*nu constituie document de călătorie*” și „*nu permite utilizarea funcționalităților*” din cuprinsul art. I pct. 1 - art. 13 alin. (3²).

organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 22 mai 2014.

⁹ potrivit căroră „Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie.”

¹⁰ care stipulează faptul că „Exprimarea prin abrevieri a unor denumiri sau termeni se poate face numai prin explicare în text, la prima folosire”

18. În ceea ce privește *Expunerea de motive*, considerăm că aceasta nu îndeplinește toate exigențele prevăzute în cuprinsul art. 31¹¹ din *Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

De asemenea, tot cu privire la conținutul *Expunerii de motive*, referitor la menționarea Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date în cuprinsul propunerii legislative, facem precizarea că, potrivit art. III alin. (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2022*¹², „În toate actele normative în vigoare, expresia „Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date” se înlocuiește cu expresia „Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor”, iar acronimul „D.E.P.A.B.D.” se înlocuiește cu acronimul „D.G.E.P.”. Drept urmare, având în vedere că atribuțiile D.E.P.A.B.D. au fost preluate de D.G.E.P., apreciem că trimiterea ar fi trebuit făcută la D.G.E.P.

¹¹ (1) Instrumentul de prezentare și motivare include conținutul evaluării impactului actelor normative, cuprinzând următoarele secțiuni:

a) motivul emiterii actului normativ - cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare; principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi; concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice; referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborat respectivul proiect. Pentru ordonanțele de urgență vor fi prezentate distinct elementele obiective ale situației extraordinare care impune reglementarea imediată, nefiind suficientă utilizarea procedurii parlamentare de urgență, precum și eventualele consecințe care s-ar produce în lipsa luării măsurilor legislative propuse;

b) impactul socioeconomic - efectele asupra mediului macroeconomic, de afaceri, social și asupra mediului înconjurător, inclusiv evaluarea costurilor și beneficiilor;

c) impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri;

d) impactul asupra sistemului juridic - implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare; compatibilitatea cu reglementările comunitare în materie, determinarea exactă a acestora și, dacă este cazul, măsurile viitoare de armonizare care se impun; deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene și alte documente relevante pentru transpunerea sau implementarea prevederilor legale respective; implicațiile asupra legislației interne, în cazul ratificării sau aprobării unor tratate ori acorduri internaționale, precum și măsurile de adaptare necesare; preocupările în materie de armonizare legislativă;

e) consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, esența recomandărilor primite;

f) activitățile de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ;

g) măsurile de implementare - modificările instituționale și funcționale la nivelul administrației publice centrale și locale.

¹² pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 83/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare de pașapoarte și serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, precum și a Ordonanței Guvernului nr. 84/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor

19. Precizăm că o propunere legislativă similară a fost înregistrată la Senatul României, cu nr. Bp. 676/2025. Analizând cuprinsul propunerii legislative, apreciem că inițiatorul a menținut aceleași soluții de fond privind utilizarea cărții de identitate simple. Totodată, menționăm că propunerea legislativă anterior amintită a fost avizată negativ de către Consiliul Economic și Social, Comisia pentru românii de pretutindeni, Comisia pentru comunicații, tehnologia informației și inteligență artificială și de către Comisia pentru administrație publică.

Potrivit site-ului Senatului, inițiatorul a solicitat la data de 02.03.2026 retragerea demersului normativ din procesul legislativ.

20. Precizăm că promovarea propunerilor legislative trebuie efectuată cu prudență, fără afectarea deficitului bugetar, deoarece România se află în procedură de deficit excesiv, iar Comisia Europeană a atenționat România cu privire la faptul că nu a luat toate măsurile necesare pentru reducerea deficitului.

Astfel, în condițiile noului pachet de guvernanță revizuit la nivelul Uniunii Europene, România a stabilit o traiectorie de ajustare a deficitului bugetar cu Comisia Europeană pe care trebuie să o respecte.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, Guvernul nu susține adoptarea prezentei inițiative legislative.

Cu stimă,

Ilie - Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELATII CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București, Tel. 0213112100, fax 0213112101, e-mail: drparlament@gov.ro

Circul. p. p. nr. 1 al Sec. 1

1366/2026, 27.08.2026.
432/2026, 430/2026, 393/2026, 355/2026, 348/2026, 322/2026, 314/2026, 308/2026

Nr. 9652/2026

24-08-2026

Către: DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în sedinta Guvernului din data
de 20 august 2026

Circul. p. p. nr. 1 al Sec. 1

393/2026, 27.08.2026.
348/2026, 322/2026, 314/2026, 308/2026

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la:

- 1366/2026 1. Propunerea legislativă pentru completarea ordonanței de urgență nr. 195/2002 privind circulația pe drumuri publice (Bp. 252/2026);
- 425/2026 2. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (Bp. 314/2026);
3. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României (Bp. 393/2026);
4. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (Bp. 355/2026);
5. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social (Bp. 379/2026);
- 432/2026 6. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (Bp. 325/2026);
7. Propunerea legislativă pentru completarea art. 25 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal (Bp. 348/2026);
- 352/2026 8. Propunerea legislativă pentru completarea alin. (9) al art. 342 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal (Bp. 237/2026);
9. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români (Bp. 396/2026); 1508/2026.
- 430/2026 10. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Bp. 322/2026);
- 357/2026 11. Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (Bp. 242/2026);
12. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 198/2023 privind învățământul preuniversitar și a Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului (Bp. 438/2026);
- 332/2026 13. Propunerea legislativă pentru completarea art. XXIII din Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare (Bp. 286/2026);
- 359/2026 14. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției (Bp. 244/2026);

✓ 15. *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României (Bp. 378/2026);*

16. *Propunerea legislativă privind instituirea Zilei Naționale a Siguranței Locuinței (Bp. 377/2026);*

17. *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale (Bp. 323/2026).*

Cu deosebită considerație,

 NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT